

Sygn. akt II Cz 1186/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2012 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powódki M. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 22 listopada 2012r., sygn. akt I C 1136/12

w sprawie przeciwko S. M.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

p o s t a n a w i a:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnić powódkę od opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 200zł.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek powódki o zwolnienie od opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 200 zł, uznając, że powódka, dysponując stałym źródłem dochodu w postaci świadczenia emerytalnego, może zgromadzić kwotę potrzebną na uiszczenie pozostałej części opłaty, tj. kwoty 790 zł. Sąd zauważył, że powódka nie jest obciążona obowiązkiem alimentacyjnym względem wnuka, wskazał także, że zaciągając zobowiązania, niewątpliwie uwzględniała ona obowiązek ich wykonania (spłata kredytu), zatem obowiązek powyższy nie może usprawiedliwiać jej zwolnienia od kosztów sądowych. Zdaniem Sądu, nie zachodzą okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie, że priorytetowo należy potraktować obowiązek uiszczenia rat kredytu, natomiast za drugorzędne uznać koszty sądowe.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wnosząc o jego zmianę przez uwzględnienie wniosku, powódka podniosła, że nie jest w stanie ponieść opłaty sądowej od pozwu w ponad kwotę 200 zł. W uzasadnieniu wskazała, że z okoliczności faktycznych, które legły u podstaw wytoczonego powództwa wynika, że nie mogła ona zaplanować konieczności uiszczenia przedmiotowej opłaty i zgromadzenia środków na ten cel. Dodała także, że niemożliwym jest uzależnianie wszelkich decyzji dotyczących zaciągania zobowiązań (w tym kredytów) od hipotetycznej możliwości zaistnienia w przyszłości konieczności obrony przeciwegzekucyjnej generującej znaczne koszty. Podkreśliła, że z załączonego oświadczenia majątkowego wynika, iż ponoszone przez nią koszty utrzymania siebie i pozostającego pod jej pieczę wnuka oraz spłata zobowiązań równoważą się z kwotą otrzymywanych przez nią świadczeń. Skarżąca wskazała przy tym, że w oświadczeniu tym nie ujęła zobowiązania egzekwowanego wskutek wywołanego wnioskiem pozwanego postępowania egzekucyjnego, gdyż uważa, że zobowiązanie to nie istnieje. Zdaniem powódki, nie można jednak, przy ocenie jej sytuacji majątkowej, pomijać faktu, że dokonane przez komornika zajęcia, skutkujące comiesięcznymi potrąceniami świadczenia emerytalnego, ogranicza faktyczną możliwość dysponowania jej dochodami.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jest uzasadnione.

Przepis art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) pozwala na zwolnienie od kosztów sądowych osobę fizyczną, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Wbrew odmiennemu stanowisku Sądu Rejonowego, okoliczności przedstawione przez powódkę uzasadniają przyjęcie, że nie jest ona w stanie bez takiego uszczerbku ponieść opłaty sądowej od pozwu w pełnej wysokości. Jakkolwiek dysponuje ona stałym dochodem, to jednak kwotę tę – pomijając nawet koszty związane ze spłatą zaciągniętego kredytu - w znacznej części pochłaniają stałe, uzasadnione, zdaniem Sądu Okręgowego, wydatki. Już tylko zatem uwzględniając codzienne potrzeby powódki i pozostającego pod jej opieką wnuka, nie sposób uznać, by uzyskiwane środki pieniężne pozwalały jej uiścić opłatę sądową od pozwu ponad deklarowaną przez nią kwotę 200 zł bez uszczerbku dla jej sytuacji rodzinnej. Jak słusznie przy tym podniosła skarżąca, z okoliczności faktycznych sprawy, które legły u podstaw wytoczonego powództwa, wynika, że nie mogła ona zaplanować konieczności uiszczenia przedmiotowej opłaty i zgromadzenia środków na ten cel. Istotnie bowiem w świetle powołanych przez nią okoliczności, mogła ona pozostawać w uzasadnionym przekonaniu, że egzekwowana przez pozwanego wierzytelność uległa umorzeniu na skutek całkowitej spłaty, zaś powództwo przeciwegzekucyjne jest środkiem obrony wywołanym niespodziewanym dla niej zdarzeniem, jakim było wszczęcie przeciwko niej postępowania egzekucyjnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, że stan majątkowy powódki nie pozwala jej wygospodarować środków potrzebnych do uiszczenia opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 200 zł, dlatego, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.